

## La colindat

Rolea Nicolae

---

Ce-aş putea să zic? După ani treizeci  
Pustiu mă trezesc ca un munte gol,  
Înfloresc pe mine fagurii de vise  
Şi-amintiri suave se rotesc în stol.

Ca prin ceaţa groasă văd pe deal în fugă  
Copilaş cu ciucuri, mă văd prin nămeţi,  
Faţa-i puf de floare şi din ochi lumina  
Veselă-n cascade-i joacă pe pereţi!

Copil fără grijă prin troiene aleargă  
Poartă-n mână steaua magicului cer,  
Cu roză beteală o împletise mândru  
Şi rostea, suave, versuri dulci de ler!

Cu macu-n obraz şi mustind de viaţă  
Colinda cătunul după un bănuţ;  
Viata-nmugureşte crezul când îl zice  
Şi mă-nviorează glasul lui slăbuţ!

Şi cu el se-ngână clopoţelul vesel  
Doamne, cât de bine se auzeau în cor,  
Printre felinare, prin omătul mare,  
Ardea în făclie vraja dulce a lor!

Când adorme seara fumul enigmatic  
Pe-o cărare îngustă el pleca în munţi,  
Atingându-i tandru cu mâini de lumină  
Le arăta steluţa şi cei doi bănuţi!

Brazii înalţi, molaticii, goneau înserarea  
Adunaţi în juru-i, veseli fremătând,  
Stelele din ramuri ca de sărbătoare  
Într-un dans mirific coborau cântând!

Într-o vrajă mută, frumoasa colindă  
O cânta pădurea cu el într-un joc,  
Stelele torceau visătoare-n ramuri;  
Aici să se-ntoarcă... nu mai este loc!

Stau în bloc.Sinistru, huruie tramvaie,  
S-a topit spendoarea anilor trecuţi...  
Țâncul de altădată protejat de stele

A plecat din mine pururea în munți!

Lacrimile-s reci. Lunecând subțire,  
Pe obrazul palid, au plecat forțat.  
Fulgii vin la geamuri, herghelia albă  
Întruna răvnește să mă-ntoarcă-n sat!

Azi prin oase-mi fuge vântul amintirii,  
Cineva din mine a murit, s-a dus...  
Plânge clopoțelul ruginit de-o vreme,  
Limbă-i amortită, nimeni nu l-a uns!

Stau în bloc. Sinistru. Fulgii feciorelnici  
Mi se vâără-n plete, anii mi-s cărunți...  
Țânc fără de grijă, fiu născut de stele,  
Nu-mi auzi tu plânsul sus acolo în munți?

24.12.2009